

พระสัญญาของพระเจ้า

คำพยานจากประสบการณ์

อารีรัตน์ จันตระกุล

พระเจ้าตรัสแก่อับรามว่าเจ้าจงออกจากเมืองจากญาติพี่น้องจากบ้านบิดาของเจ้าไปยังดินแดนที่เราจะบอกให้เจ้ารู้

เราจะให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่เราจะอวยพรแก่เจ้า เราจะให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โตเลื่องลือไป แล้วเจ้าจะช่วยให้ผู้อื่นได้รับพร ปฐมกาล 12:1-2

ครอบครัวของปู่เดินทางออกจากประเทศจีนมาอยู่ในเมืองไทย ปู่เป็นคนจีนชาวฮกเกี้ยน บรรพบุรุษของท่านเป็นชาวเอหมิง การดำเนินชีวิตของปู่เหมือนอับราม ท่านเชื่อฟังพระเจ้าและได้เดินทางออกจากแผ่นดินของบิดา

อับรามเป็นคนชาติยิว ปู่เป็นคนชาติจีน เชื่อพระเจ้าองค์เดียวกัน ปู่ได้รับสถาปนาให้เป็นศาสนาจารย์ที่ประเทศจีนสมัยที่ท่านอยู่ประเทศจีนท่านเป็นผู้รับใช้พระเจ้าอยู่หลายที่หลายแห่งของประเทศจีน นำเสียดยที่คิดจันไม่ทราบว่าจะปู่ได้เข้ามาประเทศไทยปี ค.ศ. เท่าไร รู้แต่ว่าท่านเดินทางมาด้วยความมุ่งหวังที่จะเป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่ประเทศไทยและรับใช้ผู้คนโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติและภาษาในการประกาศพระวจนะ ในเวลาเดียวกันท่านก็เป็นแพทย์จีนด้วย ท่านรักษาคณเฑาะว์ด้วยยาสมุนไพรของจีนเริ่มแรกที่ท่านอยู่ประเทศไทย ท่านและครอบครัวอยู่ที่ชนบทของจังหวัดสงขลา ทำสวนยาง ประกอบกับรักษาคณเฑาะว์ไปด้วย ท่านมีความเชื่อมั่นมั่นคงในพระเจ้า มีการนมัสการที่ไหนท่านก็จะไปร่วมด้วย และท่านจัดให้มีการนมัสการพระเจ้าที่บ้านของท่าน เวลานั้นท่านมีลูกสี่คนแล้ว

อยู่มาวันหนึ่งเป็นเวลากลางคืนประมาณสามทุ่ม ท่านประสบกับการทดลองอย่างหนัก บ้านของท่านถูกไฟไหม้หมดขณะนั้นปู่ไม่อยู่บ้าน มีแต่ย่ากับลูก ๆ ซึ่งยังเล็ก ๆ กันทั้งนั้น สิ่งแรกที่ย่าไม่ลืมเอาออกมาจากบ้านคือพระคัมภีร์ พร้อมกับเสื้อ 1 ตัวของย่า มีเงินอยู่ในกระเป๋า 30 บาทเท่านั้น ย่าพาลูก ๆ ออกมาทั้งสี่คน พ่อเป็นคนโตอายุสิบขวบ เวลานั้นย่าเสียใจมากและต่อว่าปู่มากมาย ย่าบอกว่าชีวิตนี้สิ้นหวังแล้ว ย่าโศกเศร้ามากกินแรก ๆ ครอบครัวปู่ไม่มีที่นอนต้องอาศัยเพิงของชาวบ้าน ย่าเล่าว่าเวลานั้นมีสภาพไม่ผิดคนขอทานเลย

ขอบคุณพระเมตตาและความรักของพระเจ้า พระเจ้าไม่ทอดทิ้ง พระพรของพระเจ้ามิเสมอและมืออย่างมากมาย ถ้าเรามีความเชื่อและวางใจในพระเจ้า พระองค์เทพพระพรให้เราอย่างไม่ขาดสาย

เมื่อสวนยางของปู่ได้ผล ปู่ก็ฟื้นตัวอีกครั้ง พี่น้องของพ่อทุกคนต้องออกไปกรีดยางกันเองไม่ได้
จ้างคนอื่น ปู่เองก็ไปกรีดยางด้วย ทุกเช้าทุกคนต้องตื่นแต่ตีสี่ คุณอาผู้หญิงอายุเพียง 6-7 ขวบก็วิ่งอยู่ใน
สวนยางเก็บน้ำยางโดยใช้กระป๋องหรือกะลารองน้ำยาง แล้วเทรวมไว้ในถังใหญ่ สมัยนั้นในสวนยางมี
สัตว์ร้ายมากมาย เช่น เสือ งูหลายชนิด ช้างป่าที่ดุร้าย คนที่ออกไปกรีดยางบางคนโดนเสือกินไปก็มี
ขอบคุณพระเจ้าพระเจ้าหัดดีของพระเจ้าอัครทูตตลอดเวลา ตระกูลจันไม่โดนสัตว์เหล่านั้นทำร้ายแม่แต่คน
เดียว ครอบครัวปู่รอดมาได้เพราะพระเจ้าทรงเป็นโล่ เป็นที่กำบังเข้มแข็ง ขอบคุณพระเจ้า พระเจ้าเอาใจ
ใส่ดูแลทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดี เดียวนี้ลูก หลาน หลาน ของปู่ไม่เหมือนขอทานแล้ว

สตูดิโอ 37 ข้อ 25 ของกษัตริย์ดาวิดเขียน :

ข้าพเจ้าเคยหนุ่มและเดี๋ยวนี้แก่แล้วแต่ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นคนชอบธรรมถูกทอดทิ้งหรือ
ถูกลานของเขาขอทานเลย

ชีวิตของปู่ต่อสู้กับอุปสรรคมากมาย ปู่ไม่ท้อถอย ยังมีความเชื่อพระเจ้ายิ่งขึ้น ปู่อยู่ที่สวนยางอีก
หลายปี ต่อมาได้ย้ายที่อยู่ใหม่ ท่านย้ายไปอยู่ที่จังหวัดสตูล ยังกงไป ๆ มา ๆ ที่สวนยาง เปิดร้านขายยาที่
จังหวัดสตูลและรักษาคนป่วยด้วยท่านเปิดการนมัสการที่บ้านของท่าน แต่เดิมมีคริสเตียนอยู่หนึ่ง
ครอบครัว เวลานั้นปู่ก็ออกประกาศและหาสมาชิกด้วยท่านมีสุขภาพที่แข็งแรงดีพระเจ้าเสริมกำลังของ
ท่าน เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่สอง การนมัสการก็หยุดไป ท่านและครอบครัวก็ไม่ได้ลืมพระเจ้าและ
เข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น เมื่อสิ้นสุดสงครามท่านเปิดนมัสการพระเจ้าเหมือนเดิม และใช้ชีวิตที่จังหวัด
สตูลอีกหลายปี ท่านได้มอบหมายให้ผู้อาวุโสท่านหนึ่งเป็นผู้ปกครองท่านและครอบครัวได้ย้ายไปอยู่ที่
จังหวัดนราธิวาสเปิดร้านขายยาและรับใช้พระเจ้าเหมือนเดิม ที่จังหวัดนราธิวาสยังไม่มีคริสตจักร มีค
ริสเตียนอยู่สองครอบครัว ท่านได้จัดให้มีการนมัสการที่บ้านเหมือนที่อยู่ที่จังหวัดสตูลและได้ออกไป
ประกาศหาสมาชิกใหม่กับทำหน้าที่เทศนาทุกวันอาทิตย์ ไม่นานมีสมาชิกยี่สิบกว่าคน

ขอบคุณพระเจ้าที่ประทานสุขภาพแข็งแรงให้กับปู่ท่านมักออกเยี่ยมเยียนหนุนความเชื่อสมาชิก
ต่อมาท่านได้ถวายห้องกลางของบ้านให้เป็นที่ประชุมนมัสการพระเจ้า ท่านได้ทำงานพระเจ้าหลายปี
จนเมื่อคณะ โอ เอ็ม เอฟ มาตั้งบ้านประกาศที่นราธิวาส ท่านก็ทำงานร่วมกับคณะ โอ เอ็ม เอฟ ด้วยอีกสี่
ปีต่อจากนั้นพระเจ้ารับปู่ไป

ท่านจากลูกหลานเมื่อปี ค.ศ.1957 อายุ 69 ปี ก่อนที่ท่านจะจากไป มักสั่งยาเสมอให้สอนหลาน
ๆ อธิษฐาน การอธิษฐานเป็นหัวใจของคริสเตียน เมื่อสิ้นปู่แล้วดิฉันและน้อง ๆ อยู่ในการดูแลของยา ยา
ปกครองพวกเราอย่างเข้มงวดมาก มีครั้งหนึ่งที่พวกเราไม่ได้เชื่อฟังท่าน จนเกือบจะพากันตายเพราะ
จมน้ำทะเล

วันนั้นดิฉันและน้อง ๆ อยากรไปเล่นน้ำที่ชายหาด พวกเราคอยเวลาที่ย่าจะพักผ่อนหลังเที่ยง ซึ่งเป็นกิจกรรมทุกวันของท่าน ดิฉันชวนน้องไปและมีเพื่อนอีกสองคนนัดกันแล้วก็ไปเล่นน้ำที่ชายหาดกัน ทั้ง ๆ ที่ว่ายน้ำไม่เป็น พวกดิฉันสี่คนหนีเข้าไปตอนหลังเที่ยง ที่ชายหาดไม่มีคนเลยเพราะอากาศร้อนมาก พวกดิฉันทั้งสี่คนเดินบ้างวิ่งบ้างเพื่อจะให้ถึงชายหาดเร็ว ๆ เวลานั้นลมแรงมากคลื่นก็ใหญ่ ขณะที่ทั้งสี่คนเล่นน้ำกันอยู่นั้น น้องสาวก็ถูกคลื่นซัดไปไกลจากฝั่งมาก เดี่ยวจมน้ำลอยอยู่ในน้ำ เพื่อนคนหนึ่งตะโกนบอกดิฉันว่าน้องจมน้ำ ดิฉันรีบไปช่วยทั้งที่ตัวเองก็ว่ายน้ำไม่เป็นและต้องจมน้ำไปอีกคน ดิฉันชูมือขึ้นเหนือน้ำเรียกพระเจ้าช่วย เพื่อนอีกคนก็กระโดดตามไปอีกคน เธอก็ว่ายน้ำไม่เป็น เลยต้องกอดกันลอยคออยู่ในน้ำ ทั้งสามคนเรียก “พระเจ้าช่วยหนูด้วย” กินน้ำทะเลไปหลายอีก มีลูกชาวประมงหลายคน ตัวเล็ก ๆ ทั้งนั้นพวกเขาคว้ากิ่งไม้ติดมือมาด้วย สมัยนั้นทางเทศบาลจะเอากระสอบทรายวางเรียงทำเป็นสะพานทอดยาวไปไกลจากชายหาดเพื่อป้องกันไม่ให้เด็ก ๆ จมน้ำ ฉะนั้นเด็กที่ไปช่วยพวกเราจึงอยู่บนกระสอบทราย เขาอนลงและชูกิ่งไม้ยื่นไปให้เราจับ ทั้งสามคนจึงรอดตายมาได้ พวกเขาเหมือนซุกสวรรค์ของพระเจ้าทีเดียว

ขอบคุณพระเจ้า พระเมตตาความรักของพระเจ้าเป็นผู้พิทักษ์รักษาคุณแลอยู่ พระเจ้าทรงอุ้มชูมาตลอดตั้งแต่บรรพบุรุษหลังจากที่ดิฉันรอดตายจากน้ำ พวกเราใส่ใจอธิษฐานขอบคุณพระเจ้า เมื่อก่อนนี้อธิษฐานยังไม่เป็น ได้แต่พึ่งยาอธิษฐานบางทีก็ขอยาอธิษฐานให้ ตั้งแต่บัดนั้นมาดิฉันและน้องก็มีความเชื่อพระเจ้ามากขึ้นและใช้ชีวิตที่ผูกพันกับพระเจ้าตลอดมา

ย้อนกลับไปพูดถึงปู่ ที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านมีความศรัทธาเชื่อและเชื่อติดสนิทอยู่กับพระเจ้า ท่านเป็นผู้รับใช้ที่วางใจในพระเจ้าและท่านก็เป็นแพทย์จีนที่มีชื่อเสียงดี

ปฐมกาลบทที่ 17 ข้อ 5-6:

ชื่อของเจ้าจะมีให้อับรามอีกต่อไป เจ้าจะมีชื่อใหม่คือ อับราฮัมเพราะเราจะให้เจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย เราจะกระทำให้เจ้ามีพงศ์พันธุ์มากอย่างยิ่ง เราจะกระทำเจ้าให้เป็นชนหลายชาติ

ปู่มีหลาน ๆ มาก เวลานั้นมีหลาน มีโหลจนถึงรุ่นที่ห้า ปู่จากไปและอีกหลายชีวิตในครอบครัวที่จากกัน ลูกและหลานของปู่เสียชีวิต

พระเจ้าไม่ได้สัญญากับเราทั้งหลายว่าท้องฟ้าจะแจ่มใสเสมอ พระเจ้าก็ไม่ได้สัญญากับเราทั้งหลายว่าดอกไม้ที่บ้านแล้วจะไม่ร่วงโรย

แต่ทรงสัญญากับเราทั้งหลายว่าความรักมั่นคงของพระเจ้าจะอยู่กับเราเสมอไปเป็นนิรันดร์

ลูก – หลาน – เหลน – โหลนของปู่เวลานี้ ที่อยู่อย่างมีความสุขสบายมีหน้าที่การงานดี ก็เพราะพระเจ้าเป็นผู้เลี้ยงที่ดี สมัยที่บ้านของปู่ – ย่าถูกไฟไหม้ ย่าเสียใจและโศกเศร้า ย่าคิดว่าต่อไปชีวิตนี้คงสิ้นหวังกันหมด

พระเจ้าประทานความหวังมาสู่ชีวิตที่สิ้นหวัง
พระเจ้ายังทรงประทานความสันติสุขมาสู่ผู้ที่เปล่าเปลี่ยว
พระเจ้ายังคงนำความยินดีมาสู่ชีวิตที่โศกเศร้าและเสียใจ
เมื่อฉันยังเป็นเด็กได้ยืนย่อกล่อมน้อง ๆ ด้วยบทเพลง (คุณเพชรพลอยในมงกุฎ) ลูกหลานอย่า
เป็นเพชรพลอยของพระเจ้าเมื่อเอาเพชรพลอยมารวมเข้า จะเป็นมงกุฎใหญ่ของพระเจ้า ลูกหลานของผู้
ที่เชื่อในพระเจ้านั้นก็เป็นเพชรพลอยของพระเจ้าทั้งนั้น
ขอให้ความรักมั่นคงของพระเจ้าดำรงอยู่กับทุก ๆ คนที่เชื่อในพระเจ้าตลอดไป

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 53 ฉบับที่ 295 พฤศจิกายน – ธันวาคม
2003, หน้า 43-45.